

Eventyr For Alle

Isabella og pestøya

Steingrim Vold

Isabella og pestøya

Ryktet spredde seg raskt i den lille byen på øya ute i havet. Folk fra alle samfunnslag samlet seg i rådhuset, og snart var det en folkemengde også nedenfor trappa. Noen av de rikeste borgerne trengte seg igjennom og inn til sine faste plasser i salen. Ordføreren banket hammeren i bordet foran seg og ropte fra den høye talerstolen: "Pest, det har brutt ut pest på øya." Folk begynte å prate i munnen på hverandre, men ordføreren hamret i bordet til det ble stille. "Per kongelig forordning er øya fra nå av et avstengt område inntil det har gått en måned uten nye pesttilfeller. Å bevege seg utenfor bymurene straffes med døden."

En av de geistlige tok ordet. "Vi er en liten by omkranset av en bymur som grenser mot havet. Vi har lite forsyninger, skal vi klare oss på kyllinger og grønnsakshager?"

Ordføreren svarte: "Fiske fra bymuren er tillatt, ellers vil pestmyndighetene sende forsyninger med skip som taues inn via en livbåt. Det vil bli utplassert vakter med armbrøst langs bymuren og ved båthavna."

En av de rike borgerne tok ordet: "Pesten rammer både høy og lav, hva kommer til å skje med de pestrammede?"

Ordføreren svarte: "En av de offentlige bygningene har et atrium, der vil de med byller settes i karantene til de ikke lenger er syke."

Noen i salen ropte: "Vi kan godt være pestsmittet alle sammen og pesten er så godt som dødelig. Vi kommer til å dø alle sammen!"

Ordføreren svarte: "Det vet vi ikke enda og det er sannsynlig at noen kommer til å overleve."

Så ble forsamlingen oppløst og folk gikk hver til sitt.

Isabella og ektemannen spaserte tilbake til huset sitt et par kvartaler unna. “Hvordan skal vi klare oss?” sa Isabella.

Ektemannen, som var lovkyndig, svarte: “Å legge på svøm er en dårlig ide, om man ikke blir rammet av vaktens piler så er det flere kilometer til kysten, og man blir møtt med piler fra kongens vektere hvis man kommer seg i land. Alle båtene er innelåst i båthavna og vaktene der kommer til å være godt væpnet. Byens båter er uansett ikke havdyktige.”

“Det må finnes en vei ut herifra”, sa Isabella lavmælt.

Snart sto vakter med armbrøst utstasjonert også ved inngangen til atriumshuset, og byllerammede ble ført med vogn inn i atriet. Rådmennene hadde fått bygd en gjennomgang fra atriet og direkte til båthavna der de døde ble ført til havs i kister som sank mens de drev mot kysten.

Isabella spurte en av kroppsarbeiderne hvordan de holdt liv i de byllerammede. “Vi bærer sekker med mat opp til taket og de fires ned til atriet. De samler også regnvann i noen kar der nede”, svarte han.

Hver dag samlet folk seg på et sted der man kunne se båthavna gjennom store vindusåpninger i bymuren. Opptil flere lukkede kister fløt sakte i retning av kysten og ut av syne. Innimellom var det en og annen åpen kiste, og man kunne se liket. Disse likene hadde ingen ansiktsbyller og Isabella la merke til at det ofte var en rød flekk omtrent der hjertet var. Det var angivelig folk som hadde dødd av andre årsaker, men det var ganske mange av de. Hadde de gjennomboret hjertet for å være sikre på at de virkelig var døde?

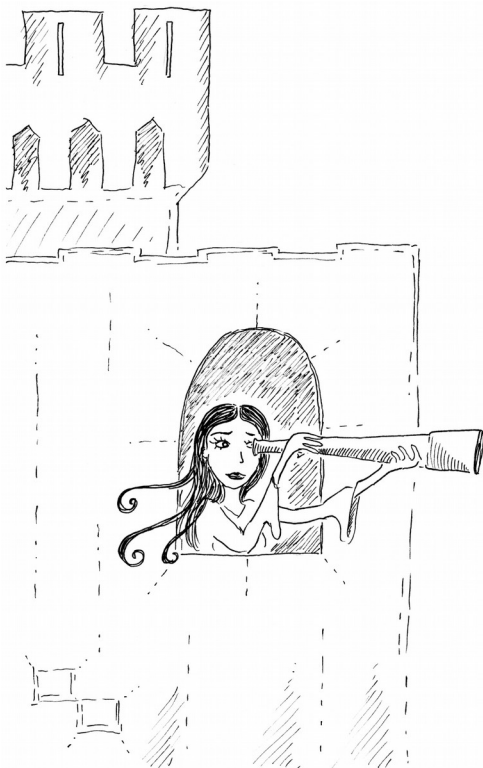
Stadig nye byllerammede ble ført med vogn bort til atriumshuset. Noen ble dyttet inn i atriet med den butte enden av et langt spyd, andre som var sykere ble båret inn av andre byllerammede. Isabella kunne se inngangen fra

vinduet i huset sitt, og hun la merke til at en bestemt mann gikk inn og ut av atriet som om han hadde et ærend der inne. Han var ikke i uniform, men utseendet virket kjent. Det så ut som det kunne være broren til gullsmeden, medeier i forretningen hans i handelskvarteret.

Isabella spurte ektemannen hva det var som foregikk, men han hadde ikke noe godt svar. Bare at pesten angivelig ikke er smittsom før byllene har slått ut, så mannen går inn og ut av bygningen på egen risiko. Slår byller ut i ansiktet hans så forblir han der selv. Men man kan ikke være sikker på at han går i nærheten av de byllerammede bare fordi han går inn og ut av bygningen. Isabella hadde lagt merke til at mannen gikk inn og ut av selve inngangen til atriet fra forrommet, så hun følte seg ikke sikker på akkurat det. Hva var det han holdt på med?

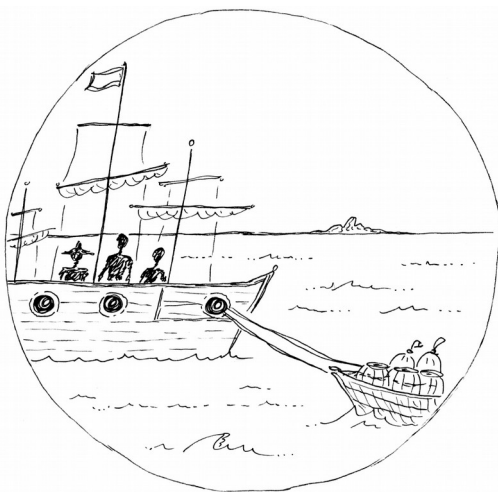
Mannen til en av Isabellas venninner hadde et teleskop som han brukte til å studere stjernene med de kveldene da det ikke regnet over øybyen. Isabella klarte å overtale henne til å låne det ut en regnfull dag, og hun tok med seg teleskopet opp på bymuren og prøvde å se hva som foregikk nede i atriet. Gullsmedens bror pleide å gå inn der til bestemte tider, men hun kunne ikke se mer enn hjørnet lengst bort, og der var det bare noen tønner med tørrfisk.

Nede ved båthavna holdt de på med å fire inn en livbåt med forsyninger via et tau festet til et forsyningsskip et stykke ut. Isabella rettet teleskopet mot styrhjulet, og hun kunne skimte kapteinen og noen offiserer eller passasjerer som sto sammen med ham. En av de virket veldig kjent, kunne det være mulig? Isabella forserte en skog av fiskestenger og klatret ned igjen. Hun avtalte å låne teleskopet igjen en kveld hun var invitert til syklubb i villaen til en av byens fornemme fruer.

Mens de andre kvinnene var opptatt med broderier og prestens preken sist søndag, så listet Isabella seg opp i tårnrommet i fjerde etasje og rettet teleskopet mot atriums-uset. Herifra kunne hun se over halve ariet, og det lå pestrammede der tett i tett. Midt iblant de satt gullsmedens bror ved et bord og skrev notater med en fyllepenn i en liten bok. Hun kunne se ansiktet hans tydelig og han hadde ingen byller. Enda iallfall.

Dagen etter var folk samlet ved bymuren igjen for å se på dagens gravferd. En av parets slektninger hadde dødd av pest, så begge var til stede. I en åpen kiste lå gullsmedens bror med et tydelig rødt merke ved hjertet, tilsynelatende i den samme skjorta som han hadde på seg kvelden før da han var i ariet. Han hadde fortsatt på seg de samme brillene, og kista fløt sakte mot kysten, tilsynelatende uten å ta inn vann. Men det var ikke alltid at kistene sank så

raskt.

Isabella ble skremt av synet, og forklarte det hun hadde sett for ektemannen. Han syntes ikke det var noe å legge seg borti. Det var bare en løs teori som hun hadde funnet på, basert på urelaterte detaljer. Altså, at det var noe veldig spesielt som foregikk.

“Kanskje presten vet noe om det her”, tenkte Isabella. Han måtte jo vite noe om de forskjellige dødsfallene og hva saken dreide seg om. Neste søndag var hun i kirka og hørte på en av øybyens to prester holde en preken som talte myndighetenes sak og mænte til ro og orden inntil Gud fridde byen fra pesten. Isabella bestemte seg for å snakke med den andre presten etter neste gudstjeneste, det pleide å være litt mer krutt i hans prekener. Hva hadde han å si om det som foregikk?

Et par dager senere hadde Isabella med seg teleskopet opp på bymuren igjen. Det ukentlige forsyningsskipet lå utenfor båthavna og kapteinen sto ved styrhjulet sammen med noen passasjerer. Denne dagen var det sol, og hun kunne se ansiktene tydelig. En av de som sto der var gullsmedens bror. Han var ikke bare i live, men han så ut som om han smilte.

Neste søndag var Isabella på prestens studierom og fortalte ham alt sammen. Hun var veldig oppskaket, og presten prøvde å trøste henne med at det nok ikke var noe veldig farlig som foregikk. Da hun ikke ga seg med å spørre om de åpne kistene, så sa presten at hvis hun virkelig ville vite mer om saken, så kunne hun gå og spørre gullsmeden nede i handelskvarteret.

Dagen etter dukket Isabella opp i gullsmedens forretning og ventet på at det ikke skulle være noen kunder til stede. Hun så nervøst på gullsmeden, og sa at presten hadde sendt

henne. “Hvilken prest?”, sa gullsmeden. Isabella forklarte seg og gullsmeden var fornøyd med svaret. Det var ikke han som pleide å tale myndighetenes sak som hadde sendt henne.

“Hvis du vil vite veien ut herifra så får du drikke denne medisinblandingen”, sa gullsmeden. “Du kommer til å sovne etter en halv time, og når du våkner så husker du ingenting av denne dagen. Men hvis du virkelig vil herifra så forklarer vi deg alt sammen igjen etter at du har våknet.”

Isabella tenkte på de byllerammede i atriet, antallet døde i kistene som økte for hver dag, og det allment kjente faktumet at nesten ingen overlever byllepest, og at det skal mye til at ikke alle i øybyen tilslutt er smittet. Så bestemte hun seg for å drikke medisinen.

“Hva er veien ut?” spurte hun gullsmeden.

Gullsmeden åpnet en skuff i utstillingsbenken og tok fram en hjerteformet rubin på størrelse med et eple. I lyset fra oljelampen så glitret den blodrødt. “Denne passer akkurat til deg”, sa han til henne.

“Hva er prisen?” spurte Isabella.

“Livet ditt”, svarte gullsmeden.

Isabella tenkte på broren til gullsmeden, som hadde stått på forsyningskipet uten noen byller i ansiktet en uke etter at han hadde sittet midt iblant de byllerammede, og spurte: “Men jeg blir fri fra pesten?”

“Ja, det blir du. Og du skal slippe å gå inn til de byllerammede først, det var bare noen studier broren min gjennomførte for de som hentet kista hans ute på havet”, svarte gullsmeden.

Neste dag lå Isabella i en åpen kiste med et hull i brystet der hjertet hennes var. Noen fra myndighetene kjørte en syl hardt inn i hullet i brystet for å sjekke om hun virkelig var

død, og da de traff noe hardt der hjertet skulle være så slo de seg til ro med det, erklærte henne død, og sendte kista ut til båthavna til gravferden.

Etter en time åpnet Isabella øynene og så opp på et skip der de holdt på med å fire kista opp over ripa. Hun var levende, men død, men likevel levende. Og pestfri.

Eventyr ForAlle.no

Les og hør kjente og ukjent eventyr,
gratis på norsk!

eventyrforalle.no

PATREON | EventyrForAlle

Et kunsteventyr av Steingrim Vold.

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-IkkeKommersiell-ingen bearbejdelser 4.0 Internasjonalt. For å se en kopi av denne lisensen, besøk

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>.

Illustratør: Kristhild Rønning

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-IkkeKommersiell-ingen bearbejdelser 4.0 Internasjonalt. For å se en kopi av denne lisensen, besøk

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>.